

Den Internationale Fredskoalition Møde nr. 53 med Helga Zepp-LaRouche Fredag den 7. juni 2024

Ikke korrekturlæst

Fredag den 7. juni 2024. ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er det 53. møde i træk; vi har holdt disse møder hver fredag. Jeg kan se, at der er mange nye mennesker; mange tak, fordi I er kommet. Vi har skabt dette møde for at bringe folk fra hele verden sammen; mange forskellige lande, mange forskellige sprog, kulturer, ideologier for at finde sammen om en større, højere fred. Når vi forener vores kræfter, kan vi faktisk opnå det, hvis vi samarbejder og arbejder sammen i hele verden. Ellers vil vores fjender, som har masser af ressourcer og evner og onde hensigter, få succes. Det ønsker vi ikke at se ske. Mange tak, fordi du er med os i dag. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg har mine to medværter her, Dennis Small og Dennis Speed, som vil slutte sig til os under hele diskussionen i dag.

Det intense øjeblik, vi står over for lige nu, gør virkelig dette møde endnu vigtigere. Vi har de to brændpunkter mellem de intense skift og bevægelser, der er sket med Ukraine-krisen, det faktum, at Biden har meddelt, at de kan bruge amerikanske våben i Ukraine og meget andet; det kommer vi til at tale mere om. Og så er der folkedrabene i Gaza, som absolut er – vi ser det i realtid lige nu. Vi får besøg af en række mennesker, der har arbejdet med dette, herunder interventionister og folk, der deltog i et møde i går aftes i New York City. Så hvis du er på fra det, byder jeg din deltagelse velkommen i dag.

Men jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, til at indlede og slå tonen an for, hvad der sker lige nu i verden. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig hilse på jer alle sammen. Der sker en masse; faktisk er historien mere fortættet lige nu end normalt. Det skyldes, at vi er på vej mod et uigenkaldeligt beslutningspunkt. Det er endnu ikke klart, hvilken ny æra vi vil gå ind i; ragnarok eller et nyt paradigme.

Lad mig starte med en meget interessant udvikling. Det er, at om en time, hvis jeg har forstået tidsforskellen korrekt, vil Scott Ritter være en del af – online – et panel, der finder sted i Sankt Petersborg lige nu på Sankt Petersborgs Internationale Økonomiske Forum, sammen med Tara Reid, tidligere amerikansk assistent for Biden på et tidspunkt og derefter en uafhængig journalist. Derefter Karin Kneissl, som er tidligere udenrigsminister i Østrig, Alexander von Bismarck, som er barnebarn af Otto von Bismarck, og også Jackson Hinkle fra Baltimore. Og emnet for den Zoom-konference, hvor Ritter deltager via Zoom, er spørgsmålet om dæmonisering af Rusland. Det er spektakulært, for som I sikkert alle har fulgt med i, havde Scott Ritter planlagt at tage personligt til Sankt Petersborg for at deltage i dette ekstremt vigtige forum, som i øvrigt har 19.000 deltagere fra 130 lande. Der er allerede indgået 850 store aftaler der. Så bare ud fra konferencens størrelse kan man se, at Rusland er meget langt fra at være isoleret, som massemedierne forsøger at fortælle verden. Så vi vil naturligvis følge med i, hvad Ritter og de andre deltagere i konferencen har at sige.

Det er så meget desto mere dramatisk, fordi Ritter som sagt havde planlagt at tage dertil personligt. Men så blev han hevet af flyet i New York af tre embedsmænd fra udenrigsministeriet, som nægtede at fortælle ham hvorfor; som ikke sørgede for, at han fik de nødvendige papirer på, at hans pas var taget fra ham. Det er naturligvis utroligt, og selv

den russiske udenrigsminister Lavrov har allerede kommenteret det, og det samme har Maria Zakharova, talskvinde for udenrigsministeriet, som siger, at det store spørgsmål, som dette rejser, er, om det er det første eller det fjerde forfatningstillæg, der bliver tilgodeset? For de udlændinge, der måske ikke kender disse ændringer, er den første tilføjelse relateret til retten til ytringsfrihed, og den fjerde tilføjelse er beskyttelse mod uberettigede anholdelser og andre lignende foranstaltninger. Så hun har en ironisk tone.

Den anden store nyhed, vil jeg mene, er, hvad Macron igen gør. En dag efter at alle var samlet til 80-årsfejringen af D-dag på Omaha Beach i Frankrig, hvor Zelenskyy i dag talte til Assemblée Nationale, Frankrigs nationalforsamling, og krævede flere våben. Hertil svarede Macron, at han vil sende et uspecificeret antal Mirage 2005-fly til Ukraine, og at disse fly kan udstyres med de forskellige krydsermissiler, som allerede er i Ukraine; som Storm Shadows og de franske. Og disse har naturligvis en meget længere rækkevidde ind på russisk territorium. Jeg mener, at dette er en klar optrapning, selv ud over hvad vi hidtil har haft med de britiske og franske krydsermissiler, som ukrainerne har fået lov til at bruge til angreb dybt ind på russisk territorium. Og derfor er optrapningen helt klart i gang. Det er en absolut farce, at Macron for blot et par dage siden på tredjedagen af et tredages besøg i Tyskland modtog fredsprisen for Den Westfalske Fred. Det er en komplet parodi, for Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig i Europa; og den etablerede international lov og afsluttede krig ved at gøre en fredsorden mulig. Den pris blev faktisk foreslået for 18 måneder siden, på et tidspunkt, hvor Macron havde foreslået, at han skulle være mægler mellem Ukraine og Rusland. Men siden da har han helt forladt den politik og står nu i spidsen for dem, der skubber krigen fremad. Det gør blot denne ekstremt vigtige fredspris til en tragedie og en farce. Det betyder selvfølgelig, at jeg ikke ville blive overrasket,

hvis der kom en større optrapning eller snarere et svar fra Rusland, for de røde linjer bliver overskredet dag for dag. Vi er stadig i gang med at undersøge konsekvenserne af angrebet på radarsystemet til tidlig varsling nær den ukrainske grænse i Armavir, som vi vil høre professor Starr tale om kort efter mig. Men vi venter stadig på det svar. Men antallet af europæiske statsledere, der advarer om, at Europa forbereder sig på krig, vokser. Premierminister Orbán, som udtrykkeligt sagde, at Europa forbereder sig på krig mod Rusland, og som pegede på, at Europa ikke selv har noget større lager af atomvåben, men er afhængig af USA's lager. Og at han forventer, at hvis det kommer til krig, vil USA få adgang til deres lager i Europa for at angribe Rusland. Men ved at gøre det fra europæisk territorium gør det Europa til et mål for russisk gengældelse, og derfor appellerer han påtrængende til Europa om at skille sig af med disse atomvåben. Og det synes jeg, at vi i IPC bør støtte fuldt ud. Det plejede at være et krav fra socialdemokraterne og andre fredspartier, men i betragtning af den fuldstændige forvandling af mange partier i Europa til krigspartier, er det ikke længere tilfældet.

En anden udvikling, som jeg synes, det er værd at bemærke, er, at russerne sender fire krigsskibe – en fregat, en atomar ubåd og yderligere to skibe – til havnen i Havana. Det betyder potentielt, jeg mener, måske har denne atomubåd ingen atomvåben om bord, det ved vi ikke. Men det bringer helt sikkert mindet om Cubakrisen frem. Jeg tror, at russerne gør det for at minde folk om Cubakrisen, men også om det faktum, at hele NATO's offensive system nu befinder sig langs Ruslands grænse, tættere på USA end Havana. Så det er bare for at få en idé om, at vi virkelig trin for trin oplever en dobbelt Cubakrise, som er ekstremt farlig.

I dag taler en person ved navn Pranay Vaddi, som er særlig assistent for præsidenten og Senior Director for Arms Control, i National Press Club og meddeler, at Biden-administrationen – sandsynligvis i dag – vil annoncere en opgraderet, mere

selvhævdende atomvåben strategi. Jeg kender endnu ikke detaljerne i det; det vil vi høre. Men i betragtning af, at USA allerede har en atomar strategi, som ikke udelukker et forebyggende atomangreb, kan jeg ikke forestille mig, hvad en mere selvhævdende strategi skulle være.

I Tyskland er det fuldstændig sindssygt. Efter Scholz kapitulerede igen, fulgte Biden kort efter, da han sagde, at ukrainerne kan bruge våben på russisk territorium med undtagelse af ATACMS, som der endnu ikke er enighed om. Det fik Scott Ritter til at sige, at vi alle er ét ATACMS-angreb fra at dø, bare for at understrege, hvor ekstremt tæt vi er på, men HIMARS er tilladt. Inden for få timer gik kansler Scholz med til, at også tyske våbensystemer kan bruges til angreb på Rusland, men endnu ikke Taurus-missilerne. Harald Kujat, tidligere generalinspektør for Bundeswehr og formand for NATO's militærkomité, havde advaret om, at Ukraine-krisen truer med at blive den største tragedie i det 21. århundrede, med henvisning til den største tragedie i det 20. århundrede, som var Første Verdenskrig, der førte til Anden Verdenskrig. Så denne advarsel fra Kujat skal tages ekstremt alvorligt, fordi han er en ekstremt nøgtern og præcis militærekspert af højeste kvalitet. Når sådanne mennesker advarer om, at vi er ved at opleve en sådan tragedie igen, efter at Europa burde have lært lektien af to verdenskrige på deres eget territorium, som efterlod hele byer og alt ødelagt. Forestil dig et øjeblik billedet af Dresden efter bombardementet – der var ingenting! Den var jævnet med jorden, og folk burde have denne erindring i deres gener, fordi den blev overført fra generation til generation. Selv folk, der ikke oplevede det, fik det fortalt af deres forældre og bedsteforældre. Men alt det ser ud til at være udslettet og erstattet af et fuldstændig vanvittigt krigshysteri. Og de er absurde, fordi Pistorius, som er den tyske forsvarsminister, og som tydeligvis befinder sig godt i det job, lige har sagt, at han er helt sikker på, at Tyskland ikke vil være klar til krig i 2029. Hold da op! Sikke en udtalelse.

På den ene side siger de, at Rusland er ved at invadere et NATO-land, og at Putin ikke vil stoppe. Zelensky har lige sagt det i Nationalforsamlingen i Paris, at Putin vil gøre præcis som Hitler: Han vil ikke stoppe i Ukraine, han vil marchere videre. Hvis Putin er sådan, hvorfor angriber han så ikke Tyskland nu, hvis de har brug for indtil 2029 for at være klar til krig? Det viser, hvor absurd hele denne argumentation er, men den absurditet har desværre reelle konsekvenser.

Så bør jeg nævne, at paven med en meget alvorlig advarsel i anledning af D-dags-fejringen og samtidig opfordrede til at tage fat på gældskrisen i det Globale Syd. Han siger, at en dårligt styret globalisering fratager millioner af mennesker – man kunne nok sige milliarder af mennesker – i det Globale Syd håbet om en fremtid. Han kræver, og det er meget vigtigt, en ny finansiel arkitektur, som skal være både »dristig og kreativ«. Det falder sammen med de [ti principper] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), som vi har presset på for at få en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Så det emne kom også op i et kort interview, som TASS lavede med mig for to dage siden. De bad mig kommentere Putins udtalelse, hvor han blev spurgt om, hvad han forventer af det amerikanske valg. Han sagde, at han ikke forventer nogen forskel, uanset hvilken præsidentkandidat der vinder, og at der kun vil komme forandringer, hvis USA begynder at tage sig af sine egne interesser. TASS-intervieweren] (<https://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/21009695>) bad mig om mine kommentarer, og jeg sagde, at jeg er helt enig med Putin på det punkt, og at den bedste måde at hjælpe den proces, hvor USA erkender sine virkelige interesser, måske ville være, hvis et vigtigt punkt blev sat på dagsordenen på det kommende BRIKS-topmøde i oktober i Kazan i Rusland: Nemlig at sætte en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen, som tager hensyn til alle verdens landes interesser. Det ville inkludere USA, fordi det ville være

vigtigt at sætte en vision af håb for verdens befolkninger, som virkelig har brug for den slags håbefulde perspektiver, for ikke at miste optimismen for fremtiden. Så det blev offentliggjort af [TASS] (<https://news-pravda.com/world/2024/06/06/557439.html>), og det er godt, for jo mere spørgsmålet om den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur bliver diskuteret offentligt, jo bedre.

Det efterlader situationen, som den er ved at optrappes. Krigsdriften er ikke brudt, men på den anden side sker der en masse ting. Man kan forvente, at mange ting vil blive diskuteret på topmødet i Sankt Petersborg, hvor man har mange ledende repræsentanter for det Globale Syd, som er i gang med at lave en ny handelsvaluta; i sidste ende endda en ny reservevaluta, og at forsøge virkelig at opbygge et nyt økonomisk system.

Så det var mine indledende bemærkninger.

Under diskussionen

DENNIS SPEED: Jacques, først og fremmest synes jeg, at det, du sagde, var ekstremt vigtigt for alle at tænke over. For fem år siden, da Lyndon LaRouche døde, havde vi stadig et par veteraner fra Anden Verdenskrig hos os. Vi samarbejdede om at skaffe en pris til en af de amerikanske veteraner, som var her. Du sagde flere ting om uanstændighedens karakter. Først og fremmest vil jeg gerne invitere alle fra dig eller dit team til at være med i morgen til vores faste program, som vi laver hver uge. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt at tage det op, fordi vi har mange veteraner. Selvfølgelig er det nu folk omkring Ray McGovern og Veteran Intelligence Professionals for Sanity, som er Ray McGovern, Larry Johnson og folk som Bill Binney og Kirk Wiebe. Mange af dem har været på platforme enten i IPC eller på anden vis.

Så her er, hvad jeg gerne vil spørge dig om, fordi du også har stillet op til præsidentvalget flere gange. Folk kender dig selvfølgelig ikke fra det, men hvis du bare kunne sige noget

om dit eget syn og det positive syn – Helga taler ofte om dette – fra nationer som Frankrig og så videre, og hvad vores folk forsøger at gøre på stedet. For mange mennesker i telefonen er aktivister; mange mennesker forsøger at arbejde i forskellige lande. De har begrænsede muligheder, begrænsede ressourcer. De bliver ofte kastet rundt, og alligevel har vi en helt anden opfattelse af historien end den, som Biden og co. uanstændigt efterplaprede i går. Jeg vil gerne have dig til at sige noget om den kamp, vi har kæmpet der. Du sagde, hvad vi gjorde på gaden lige nu, men hvad er dit syn på det, og hvad tror du ville være den bedste måde for et samarbejde mellem os her i USA og din nation og andre nationer. Hvad ville være den bedste måde at gøre det på lige nu?

JACQUES CHEMINADE: Det, vi kæmper for, er at redde USA fra sig selv, at redde Frankrig fra sig selv, at redde Europa fra sig selv og at redde Israel fra sig selv. For alle disse nationer er ved at begå selvmord på nuværende tidspunkt. Og de begår selvmord, men de kan involvere os alle i en tredje verdenskrig, der vil ødelægge os alle og alle de gode ting, der er det bedste af det, vi har fået overleveret: Det bedste af vores kultur, det bedste af skønheden i [inaud; 2:11:39] os, det bedste af de mennesker, der er ophøjede foran den værste fare, de er truet af. Så det, vi forsøgte at gøre her, og det, jeg tror, landet forsøgte at gøre, er at give folk en fornemmelse af, hvornår deres land – i mit tilfælde Frankrig – har været en del af menneskehedens udvikling, og hvor man skal placere det. Det er mennesker, der især fulgte Helgas ti principper, vil jeg sige, princippet om at uddanne de kreative kræfter, vel vidende at mennesket defineres af det gode, det kan skabe, og at det onde kun kan opstå, når det ikke sker, når folk ikke handler. På dette tidspunkt med valget til Europa-Parlamentet i Frankrig er det vigtigste, der sker, at folk siger, at Frankrig bevæger sig mod højrefløj, den højrefløj, der falder i illusioner i landet. Men samtidig er det endnu værre, at folk undlader at stemme. Ved valget til Europa-Parlamentet vil 55-60 % af befolkningen undlade at

stemme ved et af de valg, der kan blive et af de vigtigste i historien. Og hele systemet er ødelagt af eliten. Så vi er nødt til at bryde igennem det og tænke på, hvad de frie franskmænd og den franske modstandsbevægelse har opnået i de sidste 80-90 år. Det er noget, de forsøger at ødelægge med denne uanstændige fejring af D-dagen, med forsøget på at ødelægge det og inddrage os alle i tredje verdenskrig, i det, de gør. Se på Zelenskyy, se på Hollande, den tidligere franske præsident, som også var der. Se på Macron, hvad han siger nu: Han sidder der med journalister og siger på den mest kolde måde, at alle provokationer ikke kommer fra Vesten, men fra folk, der er diktatorer som Putin. Og samtidig siger han hyklerisk, at vi kæmper for fred, og at vi ønsker at undgå en optrapning, og at vi ikke er i krig med Rusland. Så dette hykleri er en del af forvirringen i fortolkningen af historien. Så vi er nødt til at være ærlige om det, om hvad grundlæggerne kæmpede for i USA, hvad de bedste mennesker i Rusland, som Sergei Witte, udrettede, hvad der blev udrettet i Frankrig af École Polytechnique og Conservatoire National des Arts et Métiers. Hvad der blev opnået af digterne, hvad der blev opnået af musikerne. Og så kan folk kigge ind i sig selv og få styr på det.

Så historien og den rette forståelse af historien er at vise folk og inspirere dem til at rydde op i sig selv for at gribe ind i dag og forhindre krigen.

Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Der blev nævnt mange punkter, og jeg forsøger at dække i det mindste den bedste del af det.

Med hensyn til det spørgsmål, som [navn redigeret] nævnte, om hvorfor Vesteuropa går som får bag en amerikansk præsident, så er det ved at blive et topspørgsmål i hele verden, fordi mange mennesker, især i det Globale Syd, ikke kan forstå det. De siger: »Hvordan kan en nation som Tyskland, der plejede at være producent af genier som Beethoven, Schiller og mange opfindere, være så absolut selvdestruktiv og dum?« Tysklands omdømme har lidt enormt i den seneste periode. Også det

faktum, at de stod på Netanyahus side, og at det krævede ICC-dommen, før de sagde: »OK, vi respekterer international lov.« Men jeg tror, at det bedste, man kan gøre, især hvis man sidder i et udviklingsland, er at sige det så højt som muligt: Hvis man skaber et helt kor, der siger »Hvor dumt kan Europa blive at gå ind i denne selvdestruktion?«, skal den stemme være så høj, at den ikke kan overdøves og ignoreres. Man er nødt til at ryste folk, for jeg tror, det er den eneste måde, man kan få nogle mennesker til at komme til fornuft igen.

Det andet argument, som du sagde, handler om forbrugerisme, og at hele verden følger den amerikanske livsstil. Der er en absolut sandhed i det, og det er, at folk har – og min afdøde mand talte om det, hvordan han så det i efterkrigstiden i USA – hvordan folk, der havde haft høje moralske standarder i kampen mod fascismen, nazismen, og efter Roosevelts død tog de til forstæderne, de blev småborgerlige, de kunne lide det gode liv i forstæderne, og hvordan deres moral gik ned og blev erstattet af forbrugerisme. Jeg tror, at den idé, at man ikke længere kæmper for sandheden, skønheden i menneskehedens historie, den universelle historie, filosofien, poesien, videnskaben, men at man bare propper sig med junkfood, tager på ferie, gør alle de ting, som er på mode nu om dage, det er en sygdom! Og du har helt ret i at pege på det, for det forhindrer folk i at finde deres indre kilder til styrke og kreativitet. Jeg havde engang en god ven, en indisk filosof, J.C. Kapur, og han talte altid om våbenbeskyttet forbrugerisme, at det var det, der drev hele den amerikanske politik, de interventionistiske krige. George W. Bush sagde engang i forbindelse med Irak-krigen, at vi – det vil sige amerikanerne – »er der for at forsvare vores livsstil«. Der er et element af det, som desværre ikke kun har påvirket den amerikanske befolkning, som begyndte at erstatte det meningsfulde, der blev udtrykt i {Federalist Papers}: Hvordan styrer vi os selv, hvordan finder vi en måde at organisere os på, der er orienteret mod det fælles bedste, er blevet erstattet af denne tankeløse forbrugerisme. Og det har

påvirket mange mennesker i verden. Så jeg synes, at det er en meningsfuld diskussion. Men det skal ikke forveksles med vores kamp for at opbygge den fysiske økonomi, så folk har en anstændig levestandard, at de har et sundhedssystem, at de har universel uddannelse og alle disse ting. Det er to forskellige ting, og nogle gange blander folk behovet for reel økonomisk vækst sammen med disse negative faktorer.

Med hensyn til taleren, der talte om kunstig intelligens og den rolle, som kunstig intelligens spiller i forhold til at ramme palæstinensere – det er et meget, meget vigtigt emne, for der er skrevet flere nye bøger om det. Den ene hedder {Cognitive Warfare}, som er en af flere bøger, der beskriver, hvordan især NATO bruger AI og alle mulige systemer til at kontrollere fortællingen. Ytringsfriheden er afskaffet, man kan ikke have en anden mening. Hvis du siger, at dialog er bedre end krig, er du allerede automatisk på listen. Det er et enormt område. Jeg læste i går en artikel af en tysk forfatter ved navn Norbert Häring, som beskriver dette meget, meget præcist. Dennis har allerede nævnt {EIR}-dossieret om Molfar-CCD-apparatet. Jeg synes, det er virkelig vigtigt, for der vil ikke være noget demokrati, der vil ikke være nogen menneskerettigheder, ingen ytringsfrihed – intet. Vi vil få et forfærdeligt diktatur, hvis dette regime får lov til at fortsætte fuldt ud. Og det her er Silicon Valley: Det er ting som Palantir og andre lignende firmaer, der arbejder for efterretningstjenesterne. Jeg kan kun råde folk til at læse op på disse ting.

Jeg tror, at det punkt, som Dr. Terry Strong nævnte: Ja, jeg er helt enig i et verdensomspændende jubilæum. Faktisk har vi sagt i mange, mange årtier – min afdøde mand, Lyndon LaRouche, er berømt for at gøre det til et emne, at fejlene i systemet, som han identificerede allerede i 1952, da han erkendte, at tendensen til at gå med kunstig intelligens eller informationsteori, som så senere udviklede sig til det, at det ville føre til et profitmaksimerende system, som så blev

fremskyndet, da Nixon i 1971 forlod Bretton Woods-systemet og besluttede, at der skulle være fleksible valutakurser: Min mand sagde på det tidspunkt, at hvis man fortsætter ad den vej, vil man helt opgive det fælles bedste, og man vil kun hjælpe en lille spekulantklasse, som vil fylde deres lommer. Sådan er hele systemet, og det er derfor, at kløften mellem rig og fattig er blevet større i hvert eneste land på kloden, i hvert fald dem, der er en del af det nuværende system. Så derfor, for at erstatte dette, har man ikke kun brug for gældseftergivelse af denne ubetalelige udestående gæld – især derivatgælden, som er på omkring 2 billioner dollars i ubetalelig gæld – man er nødt til at have en reorganisering præcis som Lyndon LaRouches [Fire love] (https://larouchepub.com/lar/2021/4850-the_four_new_laws_to_save_the-lar.html): Man er nødt til at have en Glass-Steagall-bankopdeling, præcis som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933. Så skal man fortælle banksektoren, at de selv skal bringe orden i deres regnskaber. Hvis de ikke kan gøre det, er det bare ærgerligt: De må erklære sig konkurs. Man kan ikke blive ved med at bruge skatteydernes penge til at redde dem. Og forresten, alle disse bobler, som vi har set – den grønne boble, nu den militære boble. Militæret er en boble, fordi det ødelægger 'den fysiske produktion, som folk er nødt til at leve af, og det er faktisk en ødelæggelse af den fysiske økonomi: For hvad sker der med de missiler, du affyrer? De kommer til deres destination, og de bliver ødelagt, ligesom det, de er rettet mod. Så det er en fuldstændig løbende ødelæggelse, som kun fylder lommerne på det militærindustrielle kompleks.

Så vi har brug for et gældsmoratorium; vi har brug for en gældsopløsning; en nationalbank; generering af ny kredit, som skal være begrænset til reel produktion. Og det er i enhver suveræn regerings magt, at de kan gøre det, så det verdensomspændende jubelår er et absolut vigtigt spørgsmål, og vi bør bruge det faktum, at paven har nævnt det, og jubelåret 2025 – jubelåret finder kun sted hvert fjerde århundrede, og det sidste var i 2000. Det nye er i 2025. Så vi bør virkelig

begynde at uddanne så mange kræfter rundt om i verden som muligt i, hvad det praktisk betyder, for der er en videnskabelig måde at gøre det på, og det har vi arbejdet på i mange årtier.

Så jeg synes, det var meget godt at have med, og jeg håber ikke, at jeg glemte nogen vigtige punkter. Jeg synes, vi har dækket meget i diskussionen i dag. Jeg vil opfordre alle – og vi vil med professor Starrs tilladelse lave et udklip af hans præsentation. Hvis alle deltagerne i IPC-diskussionen i dag ville forpligte sig til at sende den video til alle verdens ledere, alle regeringschefer, få så mange indgange som muligt – ikke bare sende den til et sekretariat, men have indflydelsesrige mennesker, der har deres måder at få den ud til andre mennesker i positioner på: Få det ud til alle parlamentarikere, få det ud til alle borgmestre, statslige lovgivere, alle valgte embedsmænd i alle verdens lande. Hvis folk fik øjnene op for, hvad vi er tæt på, tror jeg forhåbentlig, at de ville skifte mening.

Så jeg vil gerne sige, at vi lige nu forsøger at arrangere en pressekonference til næste onsdag, den 12. juni. Forhåbentlig kan vi gøre det konkret i Washington med streaming. Scott Ritter vil være med, fordi han spiller en vigtig rolle på konferencen i Skt. Petersborg. Og det faktum, at han blev taget af flyet, betragtes som en komplet skandale af mange indflydelsesrige mennesker. Vi forsøger at opbygge en bevidsthed om, hvorfor han blev blokeret: Fordi han ville advare verden om faren for atomkrig, og det kan ikke få lov til at gå ubesvaret hen.

Så hold øje med meddelelsen om, hvornår og hvordan denne pressekonference vil finde sted. Hjælp os med at organisere det. Tag mindst én, hvis ikke flere, personer med til det næste IPC-møde i næste uge. I den følgende weekend, den 15.-16. juni, har vi en meget, meget vigtig konference på Schiller Instituttet, hvor vi forsøger at lægge den strategiske dialog på bordet, både om faren, men også for at

vise vejene ud, og hvordan vi kan forbedre dialogen på tværs af alle nationer, især mellem det såkaldte kollektive Vesten og det Globale Syd, som for længst er blevet til den Globale Majoritet.

Så der er mange ting, vi beder dig om at deltage i vores organiseringsindsats. Vi takker dig for din hjælp.